

ПРИЙДУТЬ НАСТРОЇ ЛІТНІ

Наше ложе з тобою
Пам'ятає твою теплоту,
А тепер тут з журбою
Сам з собою ділю самоту.

Застелю й пригадаю,
Наче й досі лежиш в нім жива,
Хоч тебе вже немає,
Лише образ для мене сплива.

Як подовгу ночами
Ти забутися в сні не могла,
І я ніжно руками
Гладив ноги тобі для тепла.

А коли засинала,
Ще продовжував кутати їх,
Щоб всю ніч відчувала,
Що під захистом рук ти моїх.

Все минулось, та наче
Поряд мене, як завжди, ось тут,
Лиш здалось!.. Та, одначе,
Хочу знову тебе я відчуть.

Наче знову з тобою,

Й відчуваю твою теплоту...
Схаменусь, і з журбою
Розділяю свою самоту.

Та не радьте, як бути,
Де ж подінусь, коли ще живу?
Припорошує лютий,
Вєсну стріти б з теплом й дощову.

Там бузок вже роквітне,
Солов'їний почую концерт,
Прийдуть настрої літні,
Ще візьмуся за фарби й мольберт.

Дата написання вірша: 2023-02-04